II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2020/2237

av den 13 augusti 2020

om ändring av delegerad förordning (EU) 2020/3 vad gäller undantaget från den minsta referensstorleken för bevarande för venusmusslor (*Venus* spp.) i vissa delar av Italiens territorialvatten

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ([1]), särskilt artikel 15.6,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 ([2]), särskilt artikel 15.2,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 ([3]), särskilt artikel 15a, och

av följande skäl:

(1) Syftet med förordning (EU) nr 1380/2013 är att gradvis eliminera utkast inom unionens fisken genom att en landningsskyldighet införs för fångster av arter som omfattas av fångstbegränsningar och, i Medelhavet, även för fångster av arter för vilka en minsta storlek har fastställts.

(2) Enligt artikel 15.1 d i förordning (EU) nr 1380/2013 är landningsskyldigheten för demersala fisken i Medelhavet tillämplig senast från och med den 1 januari 2017 för arter som definierar fisket och senast från och med den 1 januari 2019 för alla andra arter.

(3) Utkastplaner som antagits av kommissionen i enlighet med förordning (EU) nr 1380/2013 får innehålla de specifikationer som avses i artikel 15.5 a–e i förordning (EU) nr 1380/2013, inbegripet fastställandet av minsta referensstorlekar för bevarande.

(4) Genom artikel 15a i förordning (EG) nr 1967/2006 och artikel 15.2 i förordning (EU) 2019/1241 ges kommissionen befogenhet att, med avseende på att anta utkastplaner och för arter som omfattas av landningsskyldigheten, fastställa en minsta referensstorlek för bevarande i syfte att säkerställa skydd av unga exemplar av marina organismer. Enligt dessa artiklar får de minsta referensstorlekarna för bevarande vid behov avvika från de storlekar som anges i bilaga IX till förordning (EU) 2019/1241.

([1]) EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.
([2]) EUT L 198, 25.7.2019, s. 105.
([3]) EUT L 409, 30.12.2006, s. 11.

(5) Med beaktande av STECF:s utlåtande och ikraftträdandet av förordning (EU) 2019/1241 upprättades genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/3 ([4]) en utkastplan för venusmusslor (*Venus* spp.) i Italiens territorialvatten för perioden 1 januari 2020–31 december 2022, på grundval av en rekommendation som lämnats in av Italien, efter samråd med den rådgivande nämnden för Medelhavet (Medac). Tillämpningen av en minskad minsta referensstorlek för bevarande för venusmusslor på 22 mm var dock begränsad till ett år, till och med den 31 december 2020. Samtidigt beviljades undantaget grundat på hög överlevnadsgrad för fångster av venusmusslor under den minsta referensstorleken för bevarande till och med den 31 december 2022.

(6) Italien är den enda medlemsstat som har ett direkt förvaltningsintresse i fisket efter venusmusslor i Italiens territorialvatten i AKFM:s geografiska delområden 9, 10, 17 och 18. Den 2 mars 2020 lade Italien fram en gemensam rekommendation med en begäran om förlängning av det undantag från den minsta referensstorleken för bevarande som fastställs i delegerad förordning (EU) 2020/3 för venusmusslor till och med den 31 december 2022.

(7) Mot bakgrund av de övergripande och särskilda målen i artiklarna 3 och 4 i förordning (EU) 2019/1241 granskade STECF (STECF 20–01) den gemensamma rekommendation som lämnats in av Italien ([5]).

(8) STECF noterade att de längdfrekvensfördelningar (2017–2019) som presenterades i den nya gemensamma rekommendationen tyder på att en ökad abundans av exemplar > 22 mm har observerats i beståndet i vissa områden i regionen Marche, sedan den minskade minsta referensstorleken för bevarande (22 mm i stället för 25 mm) först genomfördes 2017 enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2376 ([6]). STECF konstaterade dessutom att beståndens tillstånd verkar ha varit stabilt eller ha förbättrats i de områden för vilka det finns tillräcklig information. STECF drog slutsatsen att förvaltningsplanen innehåller bestämmelser som sannolikt är mer ändamålsenliga för förvaltningen av nyttjandegraden för bestånden av venusmusslor än de villkor som rådde före 2017. STECF konstaterade vidare att eftersom den minskade minsta referensstorleken för bevarande för venusmusslor fortfarande är större än storleken vid könsmognad (rapporteras vara 15–17 mm), kommer den sannolikt inte att inverka negativt på beståndets reproduktionsförmåga och sannolikt endast ha liten inverkan på nyttjandegraden för unga exemplar.

(9) På grundval av de uppgifter som den i nuläget har tillgång till genom den gemensamma rekommendationen och STECF:s bedömningar (STECF19-02 och 20–01), anser kommissionen att undantaget från den minsta referensstorleken för bevarande är i överensstämmelse med målen för hållbart nyttjande av beståndet av venusmusslor i Italiens territorialvatten. Även om STECF konstaterar att informationen när det gäller regionen Marche och regionen Apulien inte var lika uttömmande, anser kommissionen att beståndsstrukturen för venusmusslor i dessa regioner har förbättrats under de senaste två åren och det finns belägg för att rekryteringen är god. Kommissionen anser att eftersom den föreslagna minskade minsta referensstorleken för bevarande för venusmusslor fortfarande är större än storleken vid könsmognad (rapporteras vara 15–17 mm), kommer den sannolikt att ha endast liten inverkan på nyttjandegraden för unga exemplar, som är förenlig med artikel 18 i förordning (EU) 2019/1241. Den minskade minsta referensstorleken för bevarande har också bidragit till att minska fiskeverksamhetens inverkan på det marina ekosystemet genom att det område där skrapredskapen används kunnat minskas betydligt. På grundval av detta förefaller det som att den minskade minsta referensstorleken för bevarande uppfyller de krav som fastställs för tekniska åtgärder i artiklarna 15 och 18 i förordning (EU) 2019/1241. Mot bakgrund av ovanstående slutsatser är det lämpligt att bevilja det begärda undantaget till och med den 31 december 2022. Kommissionen noterar att Italien, i enlighet med sin nationella förvaltningsplan, noggrant kommer att övervaka bestånden av venusmusslor genom årliga rapporter som kommer att skickas till kommissionen.

(10) De åtgärder som föreslås i den gemensamma rekommendationen är förenliga med artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1380/2013.

(11) Delegerad förordning (EU) 2020/3 bör därför ändras i enlighet med detta.

(12) Eftersom de åtgärder som föreskrivs i denna förordning direkt påverkar den ekonomiska verksamhet som är knuten till fiske och unionsfartygens planering av fiskeåret, bör den träda i kraft omedelbart efter det att den har offentliggjorts.

([4]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/3 av den 28 augusti 2019 om upprättande av en utkastplan för venusmusslor (*Venus* spp.) i vissa delar av Italiens territorialvatten (EUT L 2, 6.1.2020, s. 1).

([5]) Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) – 63rd Plenary Report – Written Procedure (PLEN-20-01). Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2020, ISBN 978-92-76–18117–0, doi:10.2760/465398, JRC120479https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2660523/STECF+PLEN+20-01.pdf/262e4bef-ca24-4ce7-b0cb-b95f67e1538f.

([6]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2376 av den 13 oktober 2016 om upprättande av en utkastplan för Venus spp. i Italiens territorialvatten (EUT L 352, 23.12.2016, s. 48).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av delegerad förordning (EU) 2020/3

I artikel 5 i delegerad förordning (EU) 2020/3 ska tredje stycket utgå.

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 augusti 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande